

عنوان مقاله:

بررسی مقایسه ای کارکردهای اش و ماعت

محل انتشار:

مجله الهیات تطبیقی، دوره 13، شماره 27 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده‌گان:

سید سعید رضا منتظری - استادیار گروه ادیان و عرفان، دانشکده الهیات، پردیس فارابی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

مجید طامه - استادیار فرهنگستان زبان و ادب فارسی، تهران، ایران

سعیده شریفی - کارشناسی ارشد گروه ادیان و عرفان، دانشکده الهیات، پردیس فارابی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از اشتراکات غالب تمدن‌های کهن، اعتقاد به وجود نوعی نظام مقدس کیهانی بوده است. این اعتقاد و باور، مردمان را ناگزیر و ملزم می‌ساخت تا حیات خویش را اعم از مادی و معنوی با اصول و قوانین ثابت از لی و ابدی نظام مقدس کیهانی همسو سازند. طبیعتاً سریچی از این نظام مقدس نیز ناروا و غیرمجاز بود. نمونه‌هایی از واژگان ناظر به مفهوم نظام کیهانی عبارت اند از: در سنت هندی رته (ta) که بعدها به دharma (dharma) تبدیل شد، در باورهای زرتشتی اش، در مصر باستان ماعت (Ma^{at})، در مسیحیت لوگوس، در یونان باستان دایکویا منوس، در خاور دور تأثیو با داؤ و در اسلام وحدت. این یکپارچگی و نظم، عالم تکوین و تشریع را در بر می‌گیرد و به حیات انسانی در ابعاد فردی و اجتماعی در تنظیم روابط با خود، با دیگر موجودات و با آفریدگار هویتی اصیل و ماندگار می‌بخشد. در این سنت‌ها ضمن تأکید بر اهمیت نظام و راستی در انتظام امور هستی و تعاملات بشری، بر رابطه تنگاتنگ نظام و راستی با سعادت و نجات تصریح شده است. همچنین، درک وجود نظام کیهانی و اخلاقی در فهم عمیق تر نسبت به حقایق هستی نقشی بی‌بدیل و ارزنده دارد. از ویزگی‌های مشترک اسطوره‌های ایران باستان و مصر باستان، مفهوم نظام کیهانی است که در تجلیات گوناگون شخصیت‌های آنها نمودار شده است. تجلی این مفهوم نه تنها در جلوه بصری، از نظر اعمال و جایگاه وجه نمادین آنها نیز تأمل پذیر است. هرچند به ظاهر اشخاص و اعمال اساطیری این دو تمدن کاملاً با یکدیگر منطبق نیستند، با دقت در بین ایزدان می‌توان میان ایزد اش در ایران و ماعت در مصر، که هر دو به معانی «راستی، عدالت» و «اخلاقی» اشاره دارند، وجه مشترکی یافت.

کلمات کلیدی:

اش، اخلاق، عدالت اجتماعی، ماعت، نظام کیهانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1606690>
